

EWANGELIK KATOWICKI

**Informator Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Katowicach**

N° 12/2024 (175)

**Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiła się twoja światłość,
a chwała Pańska rozblęła nad tobą.**

(Iz 60,1)

**Grudzień
2024**

Boży Adwent – wprowadzenie w czas Adwentu

**„Oto twój Król przychodzi do ciebie,
sprawiedliwy On i zwycięski”**

Za 9,9

W niedzielę 1 grudnia rozpoczęliśmy czas Adwentu. Dlatego o Adwencie, adwencie Bożym chciałbym napisać kilka zdań. Inspiracją dla mnie stało się kazanie ks. Adama Hławiczki na 1 niedzielę Adwentu. Fragmenty tego kazania będą cytował.

Zacznijmy od pytania, co to jest Adwent Boży? Ks. Adam Hławiczka odpowiada: „Adwent Boży znaczy, że wieczny Bóg przyszedł na ziemię do ludzi w cielesnej postaci Jezusa Chrystusa. Wieczny Bóg nie przybywa w myślowym systemie filozofów ani w snach czy fantazji ludzi religijnych. Bóg człowiek urodził się w Betlejem. On chodził drogami Palestyny jako Ten, który nie miał dachu nad głową. On został na śmierć skazany i przybity do krzyża. Adwent Boży na ziemi w życiu i śmierci Jezusa Chrystusa nie jest pustym i próżnym marzeniem, ale jednorazowym i niepowtarzalnym wydarzeniem w historii ludzkości. Do tego adwentu musimy podejść z gorącym sercem, pełni powagi”.

Ten Adwent Boży na ziemi rozpoczął się w warunkach nędzy. Nie miał łączności z wielkimi miastami ówczesnego świata: z Rzymem, Atenami, Aleksandrią. Nie rozpoczął się głośniejszymi proklamacjami możliwych tego świata. Adwent Boży nie zaczął się przy dźwiękach muzyki i nie był celebrowany procesją z pochodniami”.

Adwent Boży przychodzi do nas ze specjalnym posłannictwem. Czy znamy to posłannictwo? Niedawno rozmawiałem z młodym człowiekiem, który stawiał pytania dotyczące naszych obowiązków, powinności zawartych w Starym Testamencie. Przecież to jest Słowo Boże – mówił, dlaczego go nie wypełniamy?

Najkrótszą odpowiedzią są słowa Pana Jezusa: „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, *prawdziwie wolnymi będziecie*”. W Biblii Tysiąclecia mamy tłumaczenie: „Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni” (J 8,36). Ap. Paweł napisał: „Chrystus

wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli”.

Chodzi o wolność ewangeliczną, na którą tak mocno zwracali uwagę Reformatorzy. Wolność od zakonu, wolność do życia z Bogiem, wolność od mocy szatana, wolność do czynienia dobra.

„Adwent przychodzi do nas z pytaniem: Czy Słowo Boże o przyjściu Króla, który jest sprawiedliwy i zwycięski jest zgodne z naszymi własnymi myślami i odczuciem. Czy w wierze naszej czujemy się wolni, żeby z radością oddać się w służbę Królowi Adwentu? A to pytanie idzie dalej i znaczy: czy znajdujemy się w prawdziwym duchowym adwencie, czy też tkwimy w tym zewnętrznym, według kalendarza kościelnego przypadającym na koniec każdego roku. Przyglądnijmy się bliżej tym zagadnieniom!”.

Zanim rozpoczął się Adwent Boży i Syn Boży przyszedł na świat, u różnych narodów drzemała tęsknota za lepszą przyszłością. A lepsza przyszłość zawsze związana jest z wolnością, z wyzwoleniem ze starych nawyków, tradycji, lęków, obaw, przesądów. Ta tęsknota była związana z oczekiwaniem Zbawiciela.

„Według podań religijnych starożytnego Egiptu bóg Amon zapowiedział przyjście syna swego Ozyrysa na ziemię w celu ugruntowania ojcowskiego królestwa. Wielki filozof starożytności Platon w IV wieku przed Chrystusem napisał: „Oczekujemy boga albo natchnionego duchem bożym człowieka, który by nas nauczył obowiązków religijnych i zdjął z naszych oczu zasłonę ciemności. A rzymski poeta Wirgiliusz wiedział, że nastanie złoty czas pokoju, w którym dzieci nie będą się musiały lękać lwa lub węża, a trujące rośliny nie będą zagrażały życiu człowieka. Gdy zaczęło się panowanie rzymskiego cesarza Augusta, o którym mówią Ewangelie, zdawało się ludziom, że on jest tym zapowiedzianym zbawicielem, że on zapoczątkuje złoty czas dobrobytu i pokoju. Ówczesne władze nazwały cesarza bogiem, któremu należy oddawać cześć boską. Poeci sławili go w wierszach, śpiewali o nim pieśni, a lud wspominał jego imię w codziennych modlitwach”.

My wiemy, że Bóg posłużył się Augustem, gdy wypełnił się czas i miał zostać rozpoczęty Boży Adwent.

Boży Adwent nie zaczął się tam, gdzie rzucała się w oczy potęga starożytnego świata, gdzie rządziło bogactwo i przepych. Rozpoczął się w judzkiej krainie, w ubogim miasteczku, w stajni betlejemskiej. Boży Adwent nie został podany do publicznej wiadomości dekretem państwowym, lecz obwieścili go Boży posłańcy. Boży Adwent przyniósł światło prawdy i łaski, ponieważ prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka przyszła na świat. Ciemność musiała ustąpić przed sprawiedliwym i zwycięskim królem.

Boży Adwent trwa. „Jednak kiedy zastanowimy się głębiej, to stwierdzimy, istnienie obok siebie dwóch rodzajów adwentu, które wciąż są oczekiwane. Oczekiwanie jednych jest związane z tą widzialną, materialną rzeczywistością, natomiast oczekiwanie drugich pozostaje głęboko ukryte w sercu. Jedni oczekują polepszenia materialnej sytuacji życiowej i pilnie śledzą bieg wypadków dziejowych, starając się z nich wyciągnąć optymistyczne wnioski. Jednak ciągle okazuje się, że kiedy wydaje się, że już, już jest dobrze i będzie tylko lepiej, że następuje załamanie. Bo oto samozwańczy król, uzurpator, taki czy inny wkracza na arenę niosąc ciemność, kłamstwo, ból i śmierć.

Oczekiwanie drugich nie zależy od tego, co dzieje się na świecie, lecz opiera się na obietnicach Bożych. Jest to oczekiwanie dnia, w którym objawi się Jezus Chrystus w całym majestacie chwały Bożej.

Pierwszy adwent wiąże się cielesnie i materialnie z rzeczywistością ciągle przeżywaną i daje znać o sobie w codziennym życiu, bo jest to pragnie nie człowieka, by jego życie cielesne i materialne, rozwijało się pomyślnie”.

Dlatego trzeba pytać, czy ten drugi adwent żyje w nas i ma dosyć siły, by obronić się przed naciskiem tego pierwszego adwentu? Bo ten pierwszy adwent dotyczy naszego znikomego ciała, a ten drugi naszej duszy przeznaczonej do wieczności. Kresem tego pierwszego adwentu jest śmierć i grób. Nagrodą drugiego jest wolność i szczęśliwość duchowa w wieczności.

Ludźmi jakiego adwentu jesteśmy?

Adwent Boży ma na ziemi podwójny cel. Po pierwsze ma nas wyzwolić z niewoli sił ciemności i skierować nasze nogi na drogę pokoju i miłości.

Zostaniemy wyzwoleni, włączeni w krąg światłości i pokoju, gdy sprawiedliwy i zwycięski Król, który przyszedł i stale przychodzi zapanuje w naszym życiu. Czyż nie potrzebujemy pokoju wewnętrznego i duchowego, który usuwa w sercu wszelkie niepomysłne, niespokojne, namiętne i nienawistne myśli?

Adwent Boży nadszedł i trwa. Niech obejmie i nas. Amen.

Ks. bp Marian Niemiec

Słowo proboszcza

Adwent i Boże Narodzenie – jakże to piękny czas, jakże wyczekiwany przez wszystkich, dzieci i dorosłych. Powody wyczekiwania mogą być różne. Najważniejsze, żeby nie zagubić istoty Adwentu i Świąt. A stanowi ją wieść: „Oto Król twój przychodzi do ciebie”. On prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek przychodzi do każdego z nas. Chce zamieszkać w naszych domach, rodzinach, sercach. Wszystko, co w czasie Adwentu oferujemy w kościele i na parafii ma nam dopomóc do otwarcia drzwi domów i mieszkań oraz otwarcia serc dla Dzieciątka Jezus. Zapraszam na nabożeństwa adwentowe niedzielne i tygodniowe, koncerty, nabożeństwo dla seniorów, gwiazdkę dla dzieci przygotowaną przez dzieci.

A gdy nadejdzie Wigilia, niech przynajmniej tradycja (choćby chciałem, żeby to była potrzeba serca) podpowie nam, że warto udać się na wigilijne i świąteczne nabożeństwa, żeby wysłuchać radosnej Ewangelii godowej, zaśpiewać z całym zbozem kilka kolęd. Mówimy, że to są święta rodzinne. Przeżywajmy je również z rodzinną wspólnotą parafialną. Niech nie będzie w naszych domach i rodzinach świeckiego przeżywania świąt. I jeszcze jedna prośba, którą powtarzam od wielu lat: niech w święta do naszych domów i do naszych dzieci nie przychodzi Mikołaj. Jego

dzień przypada 6 grudnia. Potem jest czas, są dni tylko dla Dzieciątka Jezus.

Ponieważ zbliża się koniec roku chciałbym przypomnieć o uregulowaniu wszystkich zaległości i zobowiązań, również i tych dotyczących naszej Parafii. Pisałem o tym w poprzednim numerze Informatora i powtórzę również i w tym Informatorze. Poniżej cytuję paragrafy z Regulaminu Parafialnego naszego Kościoła.

§ 7

1. **Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.**

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

§ 8

1. Prawo głosu i czynne prawo wyborcze w Parafii przysługuje tym członkom Parafii, którzy ukończyli 18 lat, zostali konfirmowani, uczęszczają na nabożeństwa i **opłacili w przepisany terminie przypadającą na nich składkę** za rok ubiegły lub zostali z niej zwolnieni przez Radę Parafialną.
2. Bierne prawo wyborcze w Parafii przysługuje jej członkom, posiadającym czynne prawo wyborcze, którzy ukończyli 21 lat, biorą udział w życiu kościelnym i przystępują do Stołu Pańskiego.

W imieniu Rady Parafialnej dziękuję wszystkim, którzy składają ofiary, opłacają składki bo wiedzą, że wydatki na utrzymanie kościoła (remonty, ogrzewanie, oświetlenie, kwiaty na ołtarz) kosztuje coraz więcej. W tym roku została wykonana kolejna

inwestycja: remont zespołu witraży „Jezus błogosławiący dzieci”, z wymianą szyb i ramy okiennej. W roku 2025 planowany jest podobny remont witraży znajdujących się za ołtarzem.

Informowaliśmy w ogłoszeniach parafialnych o zmianach wprowadzanych w porządku nabożeństwa. Nie są to moje wymysły, lecz zalecenie Synodu Kościoła. Dla nas najbardziej dostrzegalną zmianą będzie zmawianie wyznania wiary po kazaniu. Wyznanie wiary jest odpowiedzią na słyszane Słowo Boże czytane od ołtarza i wygłaszane w treści kazania. Kazanie to nic innego, jak zwiastowane, żywe Słowo. Warto w tym miejscu zacytować ks. dr. Marcina Lutra: „Zawsze nauczałem, że przede wszystkim, jako rzecz najważniejszą, by głoszone było ustnie Słowo i by było przyjmowane uszyna, przez które Duch Święty wchodzi do serc, oświecając i budząc wiarę. Wiara bowiem powstaje i trwa jedynie dzięki słuchaniu otwartego (publicznego) kazania ewangelii, przez które jest wzbudzona, wzrasta i jest umacniana”.

Przez kilka niedziel ogłaszaliśmy nabór na stanowisko „siostry” lub „brata zborowego”. Nie było chętnych bo, tak przypuszczam, nie wiemy, kto to ma być i jakie ma wypełniać zadania. A sprawa jest prosta. Poszukujemy osoby, która odwiedzałaby seniorów, zwłaszcza samotnych, i chorych. Oprócz odwiedzin i dobrego słowa pomagałaby w zakupach, załatwianiu spraw urzędowych, zawoziłaby do lekarza, umawiała wizytę lekarską, może pomogła posprzątać. Rada Parafialna stwierdziła, że najbardziej pomocne byłoby wykształcenie pracownika socjalnego lub opiekuna medycznego. Oczywiście chodzi o osobę otwartą, sumienną, życzliwą, serdeczną, posiadającą prawo jazdy. Może ta informacja zachęci kogoś do zgłoszenia się. Chętnie się spotkam, żeby porozmawiać i dopowiedzieć.

Jak co roku polecamy w Adwencie literaturę religijną oraz kalendarze książkowe i ściennie, książeczkę „Z Biblią na co dzień”, opłatki wigilijne oraz świece „Wigilijnego Działła Pomocy Dzieciom”.

Życzę błogosławionego czasu Adwentu oraz pełnych pokoju i radości Świąt Bożego Narodzenia. Do zobaczenia na nabożeństwach i koncertach.

Wasz proboszcz
ks. Marian Niemiec

Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom”.
Łk 2, 14

Gdy w święta Bożego Narodzenia udajemy się do kościoła na nabożeństwa, przypominamy pasterzy, którzy za namową i zachętą aniołów poszli, by zobaczyć „niemowlętko owinięte w pieluszki i położone w żłobie”, i w ten sposób stajemy się uczestnikami wielkiej radości z tego, że „narodził się Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan”. Przesłanie wigilijnej nocy, w którą „ziemi niebo, niebu ziemia, wszyscy wszystkim ślą życzenia”, jest przesłaniem kosmicznym: Bogu chwała, ludziom pokój, Boży pokój. Bez przesłania tej nocy nie ma pokoju, a im mniej chwały Bożej tym więcej obrazy Bożej, tym więcej niepokoju i wojny.

Książę Pokoju – Mesjasz przychodzi do swej własności i zaprowadza pokój. **Pokój to zajmowanie właściwego miejsca.** Każda uzurpacja miejsca czy zadań prowadzi do nieporozumień, kłótni, zamieszek, wojny. Pokoju nie zapewniły legiony rzymskie, nie zapewni go ani żadna rakietą, ani żadna tarcza antyrakietowa, bo pokój to nie tylko brak wojny wynikający z siły zastraszającej, lecz pokój to dobrobyt i pomyślność wypływające z tego, że wszystko i wszyscy są na swoim miejscu. I tak robotnik musi być robotnikiem, uczeń uczniem, a minister ministrem. Każdy winien traktować swoje miejsce i swój zawód jak powołanie i zadanie, wypełniać je najlepiej, najsumiennie, najrzetelniej i najuczciwiej. A, i rzeczy, produkty muszą być sobą, a nie bubłami, aby nie wprowadzały zamieszania, lecz stanowiły element ładu, porządku, pokoju.

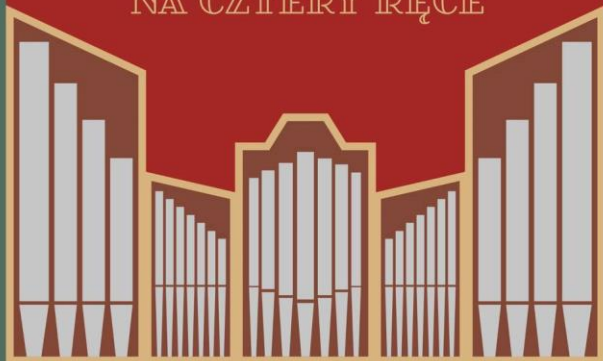
W Betlejem nie było miejsca dla Mesjasza. Ten, który sam siebie nazwie Dobrym Pasterzem przyszedł na świat wśród stad i pasterzy, i przez nich pierwszych został rozpoznany i witany. Dobry Pasterz troszczy się o swoje owce, aby w pokoju mogły się paść na zielonych pastwiskach i gasić pragnienie źródlaną wodą. Jezus rodzi się wśród nocnej ciszy betlejemskich pastwisk. Pasterz wśród trzód. Jego wielki antenat, Dawid, z tych pastwisk został wezwany i namaszczony na króla budującego potęgę gospodarczą i polityczną młodego wtedy państwa. Niepozorny chłopiec wezwany do wiekopomnych dzieł. On zaprowadził pokój w kraju i regionie. Lud mógł spokojnie mieszkać. A gdy dobiegał końca szczęśliwy czas jego panowania, otrzymał obietnicę od Boga: „A gdy dopełnią się dni twoje i zaśniesz ze swoimi ojcami, Ja wzbudzą ci potomka po tobie, który wyjdzie z twego łona, i utrwale twoje królestwo. Ja będę mu ojcem, a on będzie mi synem” 2 Sm 7, 12.14.

W Betlejem nie było miejsca dla nowego Króla, więc spadł miecz. Miecz króla, który jako uzurpator władzy często się nim posługiwał, czując się zagrożonym nawet przez swoją rodzinę. Furia Heroda, wydającego rozkaz zabicia niemowląt dowodzi, że we właściwym sensie, w głębokim znaczeniu mesjańskim zostało odczytane pojawienie się Pana.

Narodził się Zbawiciel. Wszystkim, którzy go przyjęli dał prawo nazywać się dziećmi Bożymi. Nie „psami wojny”, nie „szakalami” czyhającymi na swój dzień, nie wilkami drapieżnymi, lecz synami podobnymi do „Baranka, który gładzi grzechy świata”.

Zbawiciel uwalnia przyjmującego Go człowieka od grzechu i wyrzuca uzurpatora – diabła. Wtedy taki człowiek pojednany z Bogiem jest największą chwałą Bożą na wysokościach, a na ziemi jest ziarnem pokoju. „Cicha noc, święta noc, pokój niesie ludziom wszem”. Jak Maria nad kołyską z Dzieciątkiem, tak nam trzeba pochylić się nad kołyską swego serca i czuwać nad bezpieczeństwem mieszkającego w nim Boga. Nie ma innej drogi do pokoju, szczęścia, pomyślności. To jest upragniona rzeczywistość, której życzymy wszystkim ludziom dobrej woli. Amen.

KONCERT ORGANOWY
NA CZTERY RĘCE

DZIADEK DO
ORZECHÓW

Katarzyna Frankowska
&
Wojciech Olszyczka

01.12.2024
17:00
Katowice

Kościół Ewangelicko-Augsburski
Zmartwychwstania Pańskiego
ul. Warszawska 18

Kącik historyczny

Część 2

Drugi katowicki duszpasterz – ks. Franz Kralik

Ks. Franz Kralik urodził się 1 sierpnia (na co wskazuje choćby jego nagrobek) lub 1 września 1837 roku (o czym świadczą konkretne opracowania i źródła) w dolnośląskiej Nowej Soli lub na Morawach. Na duchownego został ordynowany 4 sierpnia 1875 roku we Wrocławiu, co zapoczątkowało jego wieloletnią służbę jako pastora.

Po śmierci ks. Clausnitzera, parafią opiekował się wikariusz ks. Richter, który początkiem roku 1876 opuścił parafię. Stanowisko wikariusza objął wtedy 15 stycznia ks. Kralik¹. W lutym rozpisano w parafii wybory. W związku z tym, że parafia nie posiadała swojego patrona w postaci arystokraty, sama mogła zdecydować, kto zostanie jej kolejnym proboszczem. Zgłoszonych zostało aż siedemnastu duchownych ubiegających się o to stanowisko. Trzech z nich zostało zaproszonych przed Radę Parafialną do wygłoszenia kazań, po czym odbyły się wybory. Jednym z nich był ks. Kralik, który nieco

---

¹ W tym miejscu należy się pewne sprostowanie. W poprzednim numerze napisano, iż ks. Kralik tego dnia został proboszczem parafii w Katowicach, co jest błędem. Wprowadzony został wtedy bowiem jako wikariusz, a jako proboszcz wprowadzony był dopiero 10 września 1876 roku.

wcześniej został wybrany diakonem w Żmigrodzie na Dolnym Śląsku. Wybory odbyły się 21 maja 1876 roku. Wygrał je dość pewnie ks. Franz Kralik zyskując 155 ze 173 głosów.

3 sierpnia Królewski Konsystorz we Wrocławiu zatwierdził te wybory, a uroczyste nabożeństwo, w trakcie którego zwierzchnik diecezji pszczyńskiej ks. superintendent dr Wilhelm Koelling wprowadził ks. Franza Kralika w urząd pastora parafii w Katowicach miało miejsce 10 września. Nowy duszpasterz wygłosił wtedy kazanie na podstawie Listu ap. Pawła do Rzymian 1,16: „Albowiem nie wstydę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy”.

Jego praca w Katowicach zbiegła się z okresem dynamicznego rozwoju miasta, a co za tym idzie parafii. Liczba wiernych rosła w szybkim tempie – w 1856 roku zbor liczył 1247 osób, w 1883 roku już 3475, a w 1898 roku około 10 000. Ks. Kralik musiał sprostać wyzwaniom organizacyjnym i duszpasterskim wynikającym z tego wzrostu.

Jednym z największych osiągnięć ks. Kralika była rozbudowa kościoła. Pierwsza rozbudowa, prze-

prowadzona w latach 1887–1889 pod kierunkiem budowniczego Jackischa z Bytomia, obejmowała wydłużenie świątyni o 15 metrów w stronę rynku oraz dodanie dwóch wieżyczek od strony zachodniej. Ks. Kralik sądził, że taka rozbudowa wystarczy na 20

lat, ale dalszy wzrost liczby wiernych szybko to zweryfikował. Druga rozbudowa, trwająca od 1899 do 1902 roku pod nadzorem mistrza budowlanego Zimmermanna, obejmowała dobudowanie bocznych skrzydeł z zakrystią, kaplicą chrztów oraz pawłaczę (empory), co znacząco zwiększyło pojemność kościoła. Świątynia w nowej formie została poświęcona 20 czerwca 1902 roku.

W uroczystości udział wzięli między innymi prezes konsystorza Stolzmann oraz ks. sup. gen. Hugo Nehmiz, który dokonał aktu poświęcenia kościoła. Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Kralik na podstawie 1 Księgi Królewskiej 8,55-58.

Podczas swojego urzędowania ks. Kralik aktywnie rozwijał infrastrukturę parafialną. W 1884 roku założono nowy cmentarz ewangelicki, który do dziś służy zborowi. W 1891 roku otwarto stację kaznodziejską na Welnowcu, gdzie regularnie odbywały się nabożeństwa.

W trakcie swojej służby ks. Kralik współpracował z wieloma wikariuszami, którzy wspierali jego działalność duszpasterską. Wśród nich byli:

- ks. Richard Dächsel (1890–1892), później pastor w Brzostowie (dziś pow. milicki – woj. dolnośląskie)
- ks. Paul Schulze (1892), później pastor w Zarzycy (dziś pow. strzeliński, woj. dolnośląskie)
- ks. Karl Gottschalk (1892–1895), później pastor w Odolanowie (dziś pow. ostrowski, woj. wielkopolskie)
- ks. Max Greiner (1895), później pastor w Bielawie (dziś pow. dzierzoniowski, woj. dolnośląskie)
- ks. Hermann Neugebauer (1895–1897), później pastor w Lubawce (dziś pow. kamiennogórski, woj. dolnośląskie)

- ks. Gustav Ueberschär (1897), później pastor w Bierutowie (dziś pow. oleśnicki, woj. dolnośląskie)
- ks. Johannes Köhler (1897–1902), później pastor w Lipie (dziś pow. jaworski, woj. dolnośląskie)
- ks. Waldemar Grundmann (1902–1904), później pastor w Studniskach Dolnych (dziś pow. zgorzelecki, woj. dolnośląskie)
- ks. Max Pohl (1903–1904), później pastor w Diehsie (dziś pow. Görlitz, Niemcy).

Ks. Kralik był człowiekiem niezwykle zaangażowanym w życie duchowe i społeczne swojej wspólnoty. Jego kazania były zdaniem ks. Hermanna Vossa poruszające i pełne treści teologicznych, co przyciągało wielu wiernych. Jego plebania była miejscem otwartym dla każdego, kto potrzebował pomocy – zarówno duchowej, jak i materialnej. Był także wytrawnym organizatorem, umiejętnie zarządzającym rozrastającą się parafią.

Ostatnie miesiące życia ks. Kralik poświęcił swojej wspólnocie, mimo pogarszającego się stanu zdrowia. W maju 1903 roku wygłosił swoje ostatnie kazanie, a jeszcze 28 lipca 1903 roku świętował srebrny jubileusz małżeństwa. Zmarł nagle 31 lipca 1903 roku. Jego śmierć była wielką stratą dla parafii, która uczciła jego pamięć pomnikiem. Pochowany został na cmentarzu ewangelickim w Katowicach, a jego nagrobek istnieje do dziś.

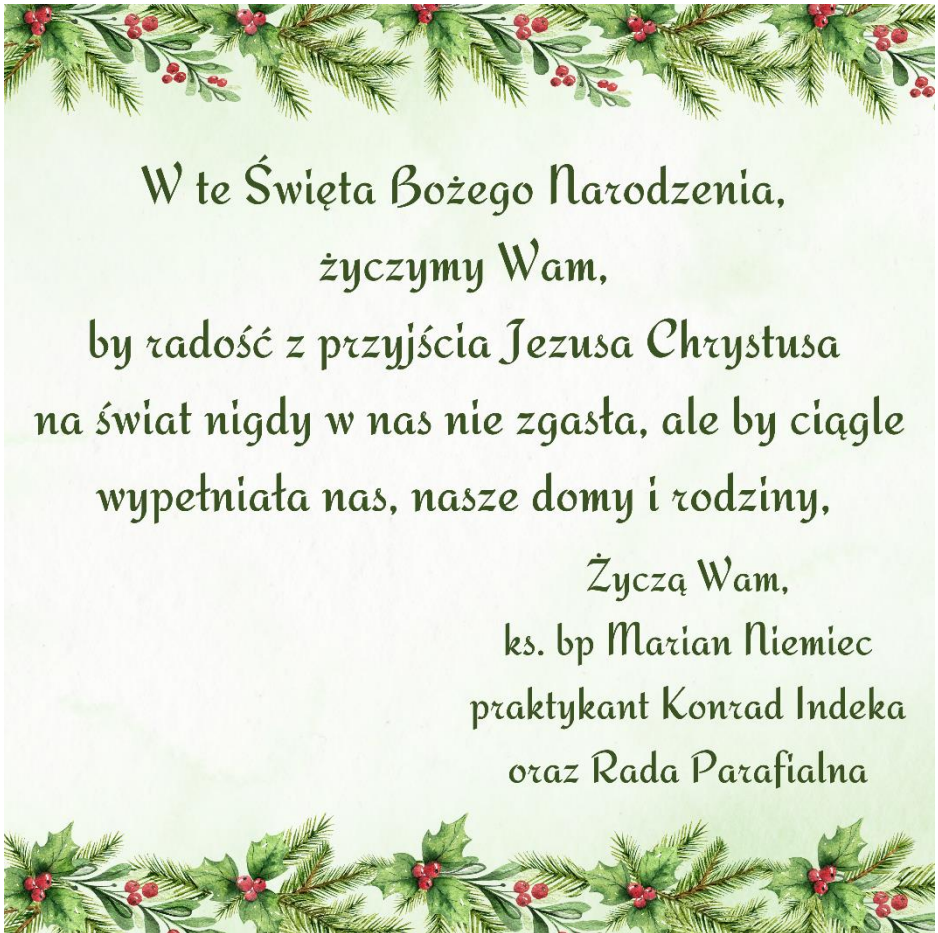
Dziedzictwo ks. Franza Kralika to nie tylko zmodernizowany kościół i rozwinięta infrastruktura parafialna, ale przede wszystkim duchowa siła wspólnoty, którą udało mu się ukształto-

wać. Dzięki jego pracy katowicka parafia ewangelicka przeżywała dynamiczny rozwój.

Pierwsze trzy fotografie pochodzą z broszury ks. sup. Hermanna Vossa „Aus der Geschichte der evangelischen Gemeinde Kattowitz“

~ mgr teol. Konrad Indeka

Zaproszenie na ordynację

Drodzy Parafianie,

14 grudnia o godz. 11.00 w kościele ewangelickim w Pszczynie odbędzie się moja ordynacja na duchownego naszego Kościoła. Razem ze mną ordynowani będą: Elżbieta Byrtek oraz Damian Rusin.

Pragnę Was z serca wszystkich zaprosić na to bardzo ważne dla mnie wydarzenie. Wasza obecność będzie dla mnie pięknym prezentem. Moja służba w Katowicach jako praktykant przyniosła mi wiele radości i dała poznać wspaniałych ludzi. Jeszcze się ona tutaj nie kończy... W trakcie listopadowego posiedzenia Konsystorza Kościoła uchwalono:

„Przyszli duchowni rozpoczną służbę wikariuszy w dotychczasowych miejscach pracy”. Do zobaczenia w Pszczynie!

Wasz w Chrystusie, Konrad Indeka

Elżbieta Byrtek, Konrad Indeka i Damian Rusin

MAJĄ ZASZCZYT ZAPROSIĆ

Szanownych Członków

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach

NA UROCZYŚTOŚĆ ORDYNACJI NA KSIĘŻY
KOŚCIOŁA EWANGELICKO-AUGSBURSKIEGO W RP

14 | 12 | 2024

GODZ. 11:00

KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-AUGSBURSKI W PSZCZYNIE
PARKINGI: UL. CHROBREGO 11 (DARMOWY)
UL. ŻORSKA ZAGRODA ŻUBRÓW (PŁATNY)

MARCIN KRUPA PREZYDENT MIASTA KATOWICE ZAPRASZA

KONCERT ZESPOŁU

CANTICUM NOVUM (FR)

Podróż przez czas od XIII wieku do dziś

5 grudnia • godz. 18.00
Kościół Ewangelicko-Augsburski
Zmartwychwstania Pańskiego
ul. Warszawska 18

Wstęp wolny

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom 2024

Drogie Siostry i Bracia,

Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego wraz z Caritas Polska Kościoła Rzymskokatolickiego i Prawosławnym Dziełem Miłosierdzia ELEOS po raz dwudziesty piąty organizują wspólną, ekumeniczną akcję charytatywną Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom. W jej ramach rozprowadzane będą świece wigilijne, a dochód z ich sprzedaży przeznaczony zostanie na projekty Diakonii na rzecz potrzebujących dzieci.

Już siódmy raz akcja przebiega pod hasłem „Świeca, która tworzy polską Wigilię”. Wigilijna świeca daje nam światło i ciepło, ale w sposób symboliczny kieruje nas też do takich wartości, jak pokój, bezpieczeństwo czy solidarność. Płomień świecy to dar serca, który zmienia życie wielu osób, przynosi nadzieję i miłość. W chorobie i nieszczęściu najważniejsza jest pomoc, bliskość drugiego człowieka. Im więcej światła, tym więcej nadziei, bowiem światło pomaga wyjść z mroku, wskazuje kierunek, pomaga rozwiązać problemy.

Diakonia Polska w ramach tej ekumenicznej akcji rozprowadzi w tym roku blisko 9 tys. świec. Osoby nabywające świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom wspierają projekty Diakonii Polskiej. Pozyskane środki zostaną przeznaczone na pomoc edukacyjną, psychologiczną i terapeutyczną, rehabilitację i leczenie dzieci, zorganizowane formy letniego wypoczynku, działania integracyjne, wsparcie świetlic socjoterapeutycznych, a także pomoc dzieciom poszkodowanym przez wojnę.

Diakonia
Polska

~ dyr. Wanda Falk

Zapraszamy na nabożeństwa i spotkania parafialne

1. Niedziela Adwentu

1 grudnia	10.00 – nabożeństwo z ofiarą, spowiedzią i Komunią Św. 17.00 – koncert organowy „Dziadek do orzechów”
2 grudnia	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorosli – Katowice”
3 grudnia	18.00 – spotkanie sympatyków
4 grudnia	17.00 – tygodniowe nabożeństwo adwentowe 18.00 – próba chóru
5 grudnia	18.00 – koncert Zespołu „Canticum Novum” z Francji

2. Niedziela Adwentu

8 grudnia	10.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Świętą
9 grudnia	19.10 – spotkanie „Młodzi Dorosli – Katowice”
10 grudnia	17.00 – spotkanie pań 18.00 – koło teologiczno-dyskusyjne
11 grudnia	17.00 – tygodniowe nabożeństwo adwentowe 18.00 – próba chóru
12 grudnia	17.00 – Akademia Ekumeniczna w Bibliotece Śląskiej: „Apostolski Kościół Armenii”
14 grudnia	11.00 – ordynacja mgr teol. Konrada Indeki w Pszczynie

3. Niedziela Adwentu

15 grudnia	10.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Świętą 12.00 – nabożeństwo w Senior Residence
16 grudnia	19.30 – adwentówka Młodych Dorosłych
17 grudnia	17.00 – spotkanie PTEw
18 grudnia	18.00 – koncert świąteczny Beaty Bednarz z zespołem
21 grudnia	11.00 – nabożeństwo dla seniorów

4. Niedziela Adwentu

22 grudnia	10.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Świętą Po nabożeństwie gwiazdka dla dzieci

Wigilia Narodzenia Pańskiego

24 grudnia	16.00 – nabożeństwo wigilijne

1. Święto Narodzenia Pańskiego

25 grudnia	10.00 – nabożeństwo z ofiarą, spowiedzią i Komunią Św. 16.00 – koncert „Kolędy Świata”

2. Święto Narodzenia Pańskiego

26 grudnia	10.00 – nabożeństwo rodzinne

1. Niedziela po Narodzeniu Pańskim

29 grudnia 10.00 – nabożeństwo

Stary Rok

31 grudnia 17.00 – nabożeństwo ze spowiedzią i Komunią Św.

Nowy Rok

1 stycznia 10.00 – nabożeństwo

Zachęcamy do oglądania „Codziennika biblijnego” na kanale YouTube Chrześcijańskiej Telewizji Internetowej, w którego nagrywanie jest też zaangażowana nasza Parafia. Bardzo prosimy o udostępnianie nagrań dalej tak, by docierały do jeszcze większej liczby osób!

W dzisiejszym świecie jest wiele możliwości. Jedną z nich jest transmitowanie nabożeństw. Jeśli nie jesteś w stanie z różnych powodów przyjść do naszego kościoła, zachęcamy do wzięcia udziału w nabożeństwie wirtualnie. Można je oglądać na żywo na kanale **YouTube**. Zapraszamy!

Zachęcamy do oglądania nabożeństw ewangelickich w TVP Kultura:

- 15 grudnia – godz. 8.00 – kościół w Olsztynie

Dane kontaktowe

40-006 Katowice, ul Warszawska 18

www.katowice.luteranie.pl

www.facebook.com/LuteranieKatowice

www.facebook.com/mlodzidorosli.katowice

nr konta: 62 1020 2313 0000 3002 0174 9043

tel.: 32 253 99 81

katowice@luteranie.pl